

ΠΑΒ	1977
8-6 ΔΕΚ. 2010	

Αυτό είναι ένα διερευνητικό μήνυμα μέσω <http://www.vozemberg.gr/> απο:

ΜΑΡΙΑ ΡΑΠΤΗ <mdrapti@yahoo.gr>

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΒΟΖΕΜΛΕΡΓΚ

Θέμα : Υποχρεωτική τριετής παραμονή νεοδιόριστων εκπαιδευτικών στον τόπο του πρώτου διορισμού τους.

Αξιότιμες/οι κυρίες/οι Βουλευτές, Μέλη της Διακομματικής Επιτροπής για την Παιδεία,

Με την παρούσα επιστολή θα ήθελα να επισημάνω την αδικία που συντελείται εις βάρος των νεοδιόριστων εκπαιδευτικών, αφού, με βάση το νέο νόμο της εκπαίδευσης (3848/2010, ΦΕΚ 71/Α/2010, «Αναβάθμιση του ρόλου του εκπαιδευτικού – καθιέρωση κανόνων αξιολόγησης και αξιοκρατίας στην εκπαίδευση και άλλες διατάξεις»), οι νεοδιόριστοι εκπαιδευτικοί είναι υποχρεωμένοι να παραμένουν στον τόπο διορισμού τους για τρία ολόκληρα χρόνια χωρίς δικαίωμα μετάθεσης ή απόσπασης.

Πέραν του γεγονότος ότι η παραπάνω διάταξη καταστρατηγεί το συνταγματικό δικαίωμα της ισονομίας, αφού, η υποχρεωτική τριετής παραμονή στον τόπο της πρώτης τοποθέτησης ισχύει κατ' εξαίρεση και μόνο για τους νεοδιόριστους εκπαιδευτικούς και για κανέναν άλλο δημόσιο πολιτικό υπάλληλο (βάσει του Ν. 3528/2007 (ΦΕΚ 26/Α/2007) «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων ΝΠΔΔ» άρθρο 67 παρ. 7), επί της ουσίας, έχει δημιουργήσει από φέτος μέγα πρόβλημα σε εμάς τους νεοδιοριζόμενους εκπαιδευτικούς, αφού έχει σαν αποτέλεσμα, αφενός να αναγκαστούμε να «διαλύσουμε» στην κυριολεξία την οικογένεια μας, αφετέρου να είμαστε αναγκασμένοι να επωμιστούμε επί μακρόν το δυσβάσταχτο για την εποχή μας οικονομικό κόστος που συνεπάγεται (συντήρηση δεύτερου σπιτιού, μετακινήσεις, κλπ).

Υπό αυτή την ψυχολογική και οικονομική πίεση, μάλλον δημιουργείται στους εκπαιδευτικούς ένα αίσθημα «τιμωρίας» για την «επιλογή» μας, διερωτώμενοι ταυτόχρονα κατά πόσον προστατεύεται ο (συνταγματικά κατοχυρωμένος) θεσμός της οικογένειας. Κατά συνέπεια, το κατά πόσον μπορεί να επιτευχθεί με τον τρόπο αυτό ο σκοπός του νομοθέτη (παιδαγωγικο-διδακτικοί λόγοι), παραμένει αμφίβολο. (Να σημειωθεί ότι ο νόμος δεν προβλέπει την οριστική τοποθέτησή μας σε ένα σχολείο πριν την πάροδο της διετίας, οπότε δεν γίνεται καν να αναπτυχθούν δεσμοί με την τοπική κοινωνία).

Θεωρώ ότι αντιλαμβάνεστε το μέγεθος του προβλήματος σε όλη του τη διάσταση και θα μεριμνήσετε κατάλληλα προς τη σωστή κατεύθυνση, λαμβάνοντας υπόψη το μεγάλο

αριθμό συνταξιοδοτήσεων, άρα και οργανικών κενών, που ευνοεί την επανεξέταση του θέματός μας. Κατά συνέπεια, η πολιτεία δε θα έχει έναν εκπαιδευτικό, εσωτερικό «μετανάστη» που προσπαθεί να επιβιώσει, ευελπιστώντας ύστερα από χρόνια στον «επαναπατρισμό», αλλά έναν εκπαιδευτικό αφοσιωμένο στο λειτούργημα που έχει να επιτελέσει.

Σας ευχαριστώ για το χρόνος σας

Με τιμή

Ράπτη Μαρία

ΠΕ04 – Φυσικός

mdrapti@yahoo.gr